

vendar nista iskrena. Te dni je rekel Pašič o Radiču, da on res slabo vidi v Beogradu in naj pazi, da še enkrat ne pade v luknjo, iz kakoršne so ga že enkrat vlekli. Radič pa mu je seveda takoj odgovoril, da je Pašič nemogoč kot novi ministrski predsednik, ker je prestar in korupcionist. Dokler se bosta ta dva moža dajala, bo vlada v naši državi vedno kolebala semintja in bo vsaki dan v nevarnosti, da se zruši.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italija nas je premagala. Kadarkoli poročamo o Italiji in njenem razmerju do nas, moramo povdarjati, kako nam je ta država — sovražno zahrbtna. To je pokazala pretekli teden zopet. Z denarjem si je kupila ljudi v Albaniji, ki je sklenila z Italijo vojaško pogodbo. Ta vojaška pogodba ni nič drugega kot priprava Italije za pohod na Balkan in vzhod. Ta boj ni bil krvav, vršil se je le v diplomaciji, to je med državniki v besedah in je le tinta tekla. Ali naš zunanji minister dr. Ninčič lahko mirno reče, da je izgubil bitko na celi fronti. Naši poslanci mu bodo stavili vprašanje v tej zadevi.

Rumunija ima velike skrbi. Kralj je bolan, kraljica je z doma, prestolonaslednik ne sme domov, domače stranke so z dosedanjim vladom nezadovoljne, le s težavo se še drži, ljudstvo trpi vsled grozovitih davkov in obupuje, zavezništvo z Italijo je povzročilo, da Rusija vedno bolj gleda na Besarabijo. Ta država bo še imela težave sama s seboj.

Francija in Italija sta si še vedno zelo nenaklonjeni zaradi zadnjih italijanskih vojaških premikanj na francoski meji. Francosko časopisje zelo odločno opozarja Jugoslavijo, naj bo previdna, ker je Mussolini zvit in nasilen. Francija je začela pripravljati tla za veliko evropsko zvezo med Francijo, Nemčijo in Rusijo.

V Nemčiji tudi ni vse tako, kakor bi si človek mislil, da znajo Nemci držati red. Te dni je padlo odločujočih krogov precej trdih besed na račun sodnikov, da niso več nepristransko pravični, in na račun višjih vojaških krogov, ki jim je politika več kot bramba domovine. Če narod izgubi zaupanje v sodnijo in vojaštvo, tedaj ni to nikoli dobro!

Na Kitajskem se razmere urejajo. Posrečilo se je poštenemu in obče spoštovanemu voditelju kantonske vlade Lhiang-kai-šeku, da je nadvladal vse revolucionarje. Je upati, da bo v kratkem upostavil red v tej veliki državi. Angleška pa že gleda, kako bi z novim gospodarjem prišla v kar najbolj prijateljske zveze.

Županski tečaji.

Županski tečaj v Slovenjgradu. Vsi župani in občinski odborniki okrajev Dravograd in Slovenjgradec pridejo v ponedeljek, dne 13. t. m., ob 10. uri dopoldne v Okrajno hranilnico v Slovenjgradec na županski tečaj. Predavali bodo strokovnjaki o občinskem proračunu, davčnih in vojaških zadevah ter o volitvah. Vsa predavanja so za župane in občinske odbornike tako važna, da ne sme izostati nobeden, ki se zanima za občinsko upravo. — Županska zveza v Mariboru.

Županski tečaj v Ptuj. Za župane in občinske odbornike političnega okraja Ptuj bo v nedeljo, dne 19. t. m., ob 9. uri dopoldne županski tečaj v prostorih gostilne g. Brenčiča.

Županski tečaj v Ljutomeru bo v ponedeljek, dne 20. t. m., ob 9. uri dopoldne. Natančnejše priobčimo v prihodnji številki.

Kaj je novega?

SLOVENSKA ŽENA, ALI SE ZAVEDA SVOJE DOLŽNOSTI!

V sleherni slovenski hiši zanesti misel in zavest, da je prvi pogoj za srečo in moč našega naroda krepostno in po katoliških načelih urejeno življenje.

Vsem članom vsake slovenske družine vcepiti smisel za izobrazbo potom dobrih knjig in časopisja.

Gledati, da v vsaki hiši tvoje okolice vsi člani segajo edino po dobrem čitvu.

Slovenska žena, ki si se skozi vsa stoletja borila za verske svetline svojega naroda, glej, da ne bo prihajala v naše slovenske domove umazano, nedostojno čtivo, ki grozi naš narod duševno upropastiti!

Tvoja dolžnost je, da utrdiš v narodu prepričanje, da se slabo časopisje premaga z dobrim. Zato skrbi, da bo vsaka hiša naročena na političen list, ki se zavzema za vero in čast slovenskega naroda.

Pri volitvah v oblastno skupščino bo volilna skrinjica naše stranke prva. Kandidatne liste za mariborsko oblast je naša stranka vložila kot prva, so že tudi potrjene od sodišča in bo SLS volilna skrinjica v mariborski oblasti prva.

Sneženi meteži. Zadnje nedeljo in ponedeljek so divjali po celim Hrvaškem, Liki, Madžarskem in po Zgornji Italiji silni sneženi meteži. Viharji so zavrli železniški promet in so prihajali vlaki iz Hrvaške z večurno zamudo.

Vlomilci v ptujski davčni urad pod ključem. V mariborske zapore so v soboto pripeljali dva zelo nevarna vlomilca, ki imata na vesti celo vrsto drznih vlovov. Poročali smo svojočasno o vlovu v ptujski davčni urad dne 7. marca, odkoder so vlomilci odnesli 21.000 Din, v izropani blaginji pa očitno radi naglega bega pobabili vlomilsko orodje. Po dolgotrajnih poizvedbah, ki jih je vodil policijski nadsvetnik gospod Kerševan, se je posrečilo ugotoviti izvor orodja. Orodje je bilo kupljeno deloma pri Hirschlerju, deloma pri trdki Hajoš ter Schuschardt & Schitze v Zagrebu. To orodje so prinesli postreščki kratko pred ptujskim vlovom v neki hotel za Gezo Farkaša iz Novega Bečja in Ernesta Höflerja iz Novega Sada. Dejanski sta pod temi imeni nočevala tik pred vlovom dva tujca pri Osterbergerju v Ptuj in pred tem v Mariboru. Za Hrvaško in Slavonijo je prevzelo zasledovanje zagrebško policijsko ravateljstvo. Dognalo se je, da živita zares osebi istih imen v Novega Bečja ozir. v Novega Sada, ki sta svoje legitimacije prodala madžarskima državljanoma Josipu Iringu in Stefanu Szabo iz Budimpešte. Na podlagi tiralice, ki jo je izdalo državno pravdnništvo, je novosadska policija dne 19. oktobra aretirala oba imenovana osumljenca iz Madžarske, ki sta po zaslišanju v Novega Sada, Osijeku in Zagrebu bila v soboto prepeljana v Maribor. Po njunem dosedanjem priznanju

sta prišla oba radi brezposelnosti v Beograd z namenom, da si na nepošten način poiščeata denarja v Jugoslaviji. Priznavata vlove v Soli v Senti, Bjelovaru, v poglavarstvu v Brčki, Sremski Mitrovici, Titelu ter v županstvu v Vinkovcih in pa v davčni urad v Ptuj. Po ptujskem vlovu sta si lopova nabavila v Budimpešti novo vlomilsko orodje. Na povratku v Jugoslavijo pa sta prišla v Novega Sada v roke policije. Samo priznani vlovni obsegajo tatvine velikanske vrednosti nad 870.000 Din, katere vsote pa ne priznavata v celem. Utemeljen je sum, da sta ta lopova vlomila tudi v meščansko šolo v Cankarjevi ulici in ljudsko šolo v Razlagovi ulici v Mariboru ter v ljubljanske šole meseca decembra lanskega leta. Zagovarjala se bosta pred mariborsko poroto.

Otroka pustila v hlevu. V soboto, dne 4. t. m., zjutraj so našli v nekem hlevu v Cvetlični ulici v Mariboru približno šest tednov starega otroka, katerega je tam odložila neka žena. Otroka je policija oddala v bolnico, pozneje ga je pa vzela neka družina za svojega. Policija je ugotovila tudi ime otrokove matere, ki je bivša služkinja Marija C. Policija jo zasleduje.

Pred težkim obračunom. Odgonskim potom je bil izročen od avstrijskih oblasti našim varnostnim organom v Mariboru pomožni delavec Matevž Lederer, ki ima na vesti težji zločin. Umoril je našega obmejnega finančnega stražnika na Golici nad Jesenicami. Po zločinu je bil od avstrijskih oblasti aretiran in obsojen na večletno ječo, katero je odsedel v kaznilnici Karlaui. Kljub prestani kazni pride pri nas še enkrat pred sodišče, ker je naš državljan ter je umoril našega finančnega stražnika. Poslan je bil v Ljubljano.

Najdena neznana utopljenka. Drava je naplavila dne 30. novembra v Dolgošah pri Mariboru 50—60 let staro, neznano kmetsko žensko. Pri utopljenki so našli 600 Din gotovine, pa nobenega drugega znaka, iz katerega bi se lahko sklepalo na njeno identiteto. Ne ve se, ali gre v tem slučaju za samomor ali za nesrečo.

Zalostna novica od Sv. Jurija v Slov. goricah. Dne 1. t. m. je umrl po hudi in mučni bolezn mladenič Martin Dobaj iz Spodnjega Gasteraja v starosti 25 let. Rajni je imel vse čednosti, katere morajo dičiti poštega mladeniča. Iz njegovih ust se ni nikdar slišalo preklinjanje in nespodobna govornica, bil je v tem marsikomu najlepši zgled. Kako priljubljen je bil rajni povsod, pričajo mnogobrojni obiskovalci, ki so prihajali k njemu tekom njegove bolezni in ga kropili na mrtvaškem odru. Nepozabni Martin, spavaj mirno v hladnem grobu.

Ena nesreča za drugo. »Gospodar« je že beležil o požaru v Brengovi pri Lipnikovih, ko je upepelil ogenj hišo in gospodarsko poslopje. S pomočjo dobrih ljudi je pogorelec kmalu pokrtil hišo in uničene gospodarske pritlikline. Dne 21. novembra pa je razsajal po celi župniji Sv. Antona v Slov. gor. tako silovit vihar, da je odnesel Lipniku novo zgrajeno streho z ogrodnim vred in mu s tem povzročil novo in na zimo zelo občutno škodo.

Se nekaj o roparski tolpi v okolici Slov. Bistrice. — »Gospodar« je že poročal o vlovu v Laporju v okolici Sl. Bistrice. Danes sporočamo samo nekatere zanimive podrobnosti o tem. Trgovina trgovca Alojzija Šiferja, v katero je bilo vlomljeno okrog polnoči od 23. na 24. novembra, je v sredini vasi Laporje ob okrajni cesti. Trgovčeva žena je v prvem nadstropju nad trgovino slišala neko ropotanje. Prižgala je luč in pogledala skozi okno; v tem trenutku je že švignila od spodaj krogla mimo njene glave. Trgovec Šifer je hotel s strelji pregnati tatove, ki so imeli pištole-repetirke. Močno streljanje od obeh strani je zbudilo vaščane. Ko so vlomilci videli, da so odkriti, so zbežali. Napravili so v trgovini veliko škodo. Odnesli so zimskega manufakturnega blaga v vrednosti 30.000 Din, zlato uro, lovsko puško, jestvine in še več drugih stvari. Čutili so se morali po vlovu precej varne, ker so si postregli s pijačo. V trgovini je namreč tudi vinotoč. V novem prizidanem poslopiju, ki je prišlo pravkar pod streho in v katerem bo gostilna, so našli steklenice, prinesene iz trgovine, znamenje, da so roparji tamkaj ponivali. Vlomili so pri vratih v trgovino in sicer spodaj pod roletami, in sicer v toliko, da se je moglo spaziti skozi luknjo človek. Vlomilcev je bilo kakih deset, ki so bili razstavljeni kot stražarji na raznih krajih. Tudi pri odru pri novem prizidanem poslopiju so skušali priti skozi podstrešje v trgovino. Tatovi so jo odkurili proti makolski cesti. Zgodaj zjutraj dne 24. novembra sta vozila skozi Majšperg v divjem diru dva voza neznano kam. Najbrž so bili to vlomilci. Že prejšnji večer dne 23. novembra so srečavali ljudi v vasi Laporje nepoznane moške, po dva do tri skupaj, ki so se delali na videz pijane, ker je bil ta dan v Slov. Bistrici sejum, a ljudje se za to »pijano« družbo niso brigali. Za vlomilce dolžne ni sledu, a vzbuja se sum, da so uzmotivši pri vlovih, ki so v okolici Slov. Bistrice v zadnjem času tako pogostni, eni in isti.

Detomora. V župniji Majšperg se je doigral te dni slučaj detomora, ki je razburil upravičeno celo okolico. Pes posestnika Antona Kavčevića v Sestrzah je prinesel na dvorišče ostanke otroka moškega spola. Po teh ostankih se je dalo sklepati, da je bil otrok rojen kake 3 mesece pred časom. Kavčević je naznanil celo zadevo orožništvu na Ptujsko goro, ki je kmalu izsledilo zločin v osebi Alojzije Pušaver. Detomorilko so zaprli, predali sodišču in tamkaj je tudi priznala po kratki preiskavi zločin.

Odpis davka v ptujskem okraju. Poslanec Ivan Vesenjak je dobil od predstojnika davčne oblasti v Ptuj pojasnilo, da je taista razposlala pred kratkem tiskovine posameznim občanom, ki so bile prizadete po letošnjih elementarnih neizgadah. Občinski uradi naj nemudoma te pole izpolnijo ter vrnejo davčni oblasti če le mogoče v prvi polovici meseca decembra. V drugi polovici meseca decembra in v prvi polovici januarja bodo potem uradniki na podlagi dospelih poročil izvršili predlog za odpis davka. Od občinskih uradov je torej odvisno največ, v koliko in kedaj se izvrši odpis. Vsa ta procedura se vrši sedaj še po avstrijskem zakonu iz leta 1917 in je zelo zamolana. G. šef davčne oblasti je izjavil, da bo v smislu navodil ministrstva financ postopal blagohotno. Kakor znano, so naši poslanci v tem smislu ponovno osebno posredovali in vlagali vloge ter velja torej predstojanje za vse okraje.

Mina se užgala. Na Doberni se je, tako nam poročajo iz Trbovelj, dogodila zopet težka nesreča. V nedeljo, ko se je streljalo na odkopu, je delavec Grosič, okoli 50 let star, rodom iz Hrvaške, šel prečasnno na delo. Iz mine se je še kadilo. Mislili so, da gori samo smodnik in da je metilna vrstica že zgorela; kar počí mina, vrže Grosiča ob-

enem z materijalom v zrak in ga nato pokoplje pod seboj. Težko ranjenega so prinesli v bolnico.

Zalostna 50letnica. Ker je deževje letos tako hudo zadelo celo Slovenijo in so v zadnjem času povzročili plazovi na Stajerskem nepregledno veliko škodo, se nam zdi umestno, spomniti javnost na veliki plaz v Brišah pri Zidanem mostu leta 1877. Prihodnje leto bo preteklo 50 let od zgoraj omenjenega plazu, ki je zahteval 12 človeških žrtv. Nesreča se je skoro pred 50 leti doigrala tako-le: Dne 15. januarja 1877, okoli 4. ure zjutraj, se je utrgal na severnem pobočju Pleša velik plaz. Velikanske plasti zemlje, pomešane z ogromnimi skalami, so se zvalile s hriba v dolino. Zasule in zdrobile so štiri hiše. 11 ljudi je bilo zadušenih pod zasipom plazu. Med temi žrtvami je bila Mačkova rodbina, mati in šest otrok. Iz Trbovelj so prišli rudarji, ki so kopali noč in dan, da so izkopali mrtve. — Čez tri dni po prvem zasipu se je udrl ob pol 10. uri zvečer drugi, še strašnejši plaz. Ta je razdril železnico, zaježil strugo Savinje in jo zasul z zemljo, skalami, brzojavniimi drogi, žicami, železniškimi pragi ter tračnicami. Podruta je bila tudi cesta na desnem bregu Savinje proti Rimskim toplicam. Savinja, ki je bila zaježena 15 ur, je narastla do prvega nadstropja znane tovarne za olje. Več sto delavcev je bilo zaposlenih pri predoru tega plazu. Šele drugi dan po nesreči se je posrečilo delavcem, da so poskrbeli toliko, da je začela Savinja odtekati. Pri razkopavanju plazu je bil zasut eden od rudarjev. Pri rešnem delu je bilo zaposlenih poleg več sto delavcev še 350 pijo-nirjev, ki so razkopavali nasipine več tednov. Železniški tir so popravili za silo šele po preteku štirih dni. Plaz je bil tako silen, da je poglaj železniški tir s cesto vred z levega na desni breg Savinje. To nesrečo si je hodilo ogledat tedaj na tisoče ljudi iz raznih krajev. Kraj katastrofe se še danes dobro pozna.

Še o plazu na Pilštajnu. Nevarnost, ki grozi Pilštajnu od plazovja, še vedno ni minula. V Starem trgu je napravilo plazovje že naravnost velikansko škodo. Utrgal se je velik kos Brilejevega vinograda, ki je zasul in popolnoma raztrgal Stritihov vinograd in rine sedaj vsa plast v širini okoli 500 metrov proti dolini v Bistrico. Plazovje neusmiljeno trga lepe vinograde, rodovitna polja, travnike, ruje sadno drevje in ruši cele stavbe. Vinogradska klet trgovca Antona Stritih se je pogreznila v zemljo, druga s stanovanjsko hišo in prenično je porušena do tal. Klet Karola Straška je zasuta, ravnotako gospodarsko poslopje Amalije Leskovšek. Niti sledu ni več, kje so poprej stale te stavbe. Hiša Alojzija Beveca, Franceta Grobelšeka, kakor tudi gospodarsko poslopje Ivana Regvata so razpokane in v razpadu. Ista usoda čaka tudi hiši Ivana Regvata in lončarice Jere Kolar, kjer se je plaz že priril do teh stavb in je na njihovih zidovjih opaziti dan za dnem večje razpoke. Gospodarsko poslopje Lucije Belak je porušeno, v nevarnosti je tudi hiša. Okrajna cesta je počila na obeh straneh plazovja in je promet s težkimi vozovi ukinjen. V najbližji bodočnosti pa bo ukinjen sploh vsak promet, ker potiska cesto v območju plazovja naprej v potok. Potok Bistrica je plazovje že v toliko zasulo, da je začela voda v smeri proti Lesični postajati in je narastla nad en meter. Na levem krilu plazovja je opaziti razpoke, ki vodijo v smeri proti trgu Pilštajnu. Ogrožen je ves severni del trga. V veliki nevarnosti pa je tudi vas Lesično. Kajti, kakor hitro plazovje zasuje potok, kar je pričakovati v nekaj dneh, bode vsa vas pod vodo. Potrebna je nujna pomoč! Nujno se bo moral prekopati nov potok in napraviti bo treba tudi novo cesto in misliti na to, kakor bi se obvaroval ogroženi svet pred nadaljnjim plazovjem. Voja uprava je poslala 60 vojakov na pomoč, ki so pod vodstvom inž. Juge kanalizirali plaz na treh krajih. Žalibog pa so bili vojaki že čez deset dni odpoklicani n nadaljujejo delo sedaj številni delavci. Govor se, da bo rad pomanjkanja denarja že v najkrajšem času ustavljeno sploh vse varnostno delo. Pozivamo vse merodajne ministre, posebno g. ministra za poljedelstvo, da priskočijo ponesrečencem nujno na pomoč. Ljudstvo je obupano, ker je v nevarnosti, da izgubi še ta kosček zemlje, ki jo ima. Položaj je tem obupnejši, ker so morali siromaki izprazniti svoje borne domove tik pred zimo in so prepuščeni sedaj brez doma in zemljišča bedi in velikemu pomanjkanju.

Obsojena detomorilka. V Zagrebu se je vršila v soboto razprava proti Mariji Koprivnik, doma iz rajhenburške okolice. Obtožena je bila umora svojega lastnega malega otroka. Lansko spomlad je našla policija v nekem stranišču v Rajhenburgu otroško truplo, ki pa je bilo že tako razkrojeno, da niso mogli ugotoviti niti spola. Sum je padel na služkinjo Marijo Koprivnik, ki je par tednov prej porodila že svoje tretje nezakonsko dete. Koprivnik je bila v tistem času uslužbena nekje v Zagrebu. Policija jo je aretirala in zaslislala. Koprivnik je odločno zanikala, da bi bil v Rajhenburgu najdeni otrok njen, nač pa je priznala, da je tudi ona umorila svoje dete. »Ako bom kaznovana, potem hočem biti kaznovana vsaj za svoje, ne pa za tuje dete«, je izjavila. Nato je izpovedala, da je porodila zdravo moško dete, ki ga je dala v rejo neki ženski v rajhenburški okolici, sama pa je odšla v službo v Zagreb. Čez šest mesecev ji je ženska prinesla dete nazaj, ker ni mogla plačevati dogovorjene oskrbovalnine. Bila je vsa obupana. Bala se je, da izgubi službo, če prinese dete v hišo. Celo noč je taval po mestu, končno pa je odšla proti Šestinam. Ko je korakala ob obrežju Save, se ji je porodila misel, da se deteta lahko za vedno iznebi. Držala je dete tako dolgo v vodi, dokler se ni zadušilo. Na razpravi je opisala svojo trnjevo pot. Povsod je iskala pomoči, prosila ljudi, naj se usmilijo nedolžnega otroka, pa zaman. V zagrebškem otroškem zavetišču, kamor se je obrnila, so jo zavrnili, češ, otrok spada v Ljubljano. V skrajnem obupu in zmedenosti je končno izvršila zločin in zakrivila smrt otroka. Obsodili so jo na pet let ječe.

Beg vojne begunca iz zapora v Vinkovcih. Te dni je sklenil vojni begunec kaplar Serafin Nitič pobežniti iz zapora okrajnega sodišča v Vinkovcih. V to svrhu je nasul vojniki, ki ga je stražil, paprike v oči ter navalil nanj, da bi mu odvzel puško. Vojnik, ki ga je paprika povsem onemogočila za uspešen boj, se je vendar obupno branil. Pri tem je izstrelil v napadalec iz puške strel. Strel je pa zadel ječarja Gečiča, ki mu je bil prihital na pomoč. Nastalo

razburjenje je kaplar dobro izkoristil in se izgubil v temno noč.

Usodepolna stava. Na dravskem pristanišču v Osijeku ima neki Goreta malo točilnico, kjer se zbirajo splavarji. Prefekto soboto zvečer je poplaval pri njem med drugimi tudi njegov stari prijatelj Klajič. Možakarja sta pridno praznila kozarce. Proti 10. uri zvečer sta bila že pošteno nakresana, a tudi ostali gostje niso bili več prav trezni. Govorili so o svojih junaštvih ter pripovedovali svoje doživljaje na vodi. Beseda je dala besedo in končno sta se prijatelja začela prerekati, kdo je boljši veslač. Vsak je trdil svoje. V splošnem prerekanju je nekdo predlagal stavo in možakarja sta se takoj zedinila. Vsak v svojem čolnu sta morala preveslati Dravo. Kdor pride zadnji, se mora za kazeno okopati v mrzli vodi. Rečeno storjeno! Ob navzočnosti ostalih gostov sta se možakarja odpravila ter na dano znamenje oba hkrati odrinila v malih čolnih od brega. Prvi je dosegel nasproti breg Klajič. Goreta je ostal mož beseda. Kljub temu, da ga je mrazilo, je takoj, ko je došel kot zadnji na drugi breg, slekel suknjo in skočil v vodo. Hip nato je izginil v valovih. Parkrat so še slišali njegove klice na pomoč, vendar pa ga radi goste megle niso mogli več rešiti. Njegovega trupla še niso našli. Epilog te čudne stave se bo odigral na sodišču.

Sreča v loteriji. Strast za loterijo vedno bolj prevzema naše ljudi. Nekateri bi zaigrali zadnje pare v nadi, da bodo dobili kak velik dobiček, toda vsi ti doživijo po navadi veliko razočaranje. Dobitki so silno redki in malokateri je tako srečen, da zadene večjo svoto. Te dni, ob priliki zadnjega žrebanja razredne loterije, pa prinašajo časopisi poročilo o redkem slučaju, da sta zadeli glavne dobitke dve osebi, ki sta v resnici zaslužili z revščino in bedo, da ju onkrat v življenju obišče sreča. Prvi srečnejši je delavec Salih Benič iz okolice Sarajeva. Dela v gozdovih, doma pa ima kopico nepreskrbljenih otrok, ki so še nekako shajali, ko mu je bila žena zdrava. Pred nekaj meseci pa je žena nevarno obolela in v družino se je naselila beda. Mož je moral pustiti delo, da je stregel ženi in skuhal za otroke. Prihrankov ni bilo in kmalu je začelo romati iz koče k trgovcu pohištvo, boljša obleka, vse, kar se je sploh dalo se prodati, da so imeli za najpotrebnejši živež. Pred nekaj tedni je nesel Benič v Sarajevo k židu svojo zadnjo boljšo obleko, da jo proda. Žid mu je dal denar, obenem pa ga nagovarjal, naj kupi loterijsko srečko. Neki notranji glas je gnal Beniča, da je dal težko dobljeni denar za četrtinko srečke. Pri žrebanju je zadela njegova srečka glavni dobiček 1 milijon dinarjev in na Beniča je odpadlo 250.000 dinarjev. Na mah je bil s tem rešen bede in skrbi za bodočnost. — Druga četrtinka omenjene srečke, ki je zadela glavni dobiček, je bila prodana v Novem Sadu, kjer jo je kupila siromašna šivilja. Nameščena je bila v nekem šivalnem salonu ter je jedva toliko zaslužila, da je preživela sebe in svojo bolešno mater. Pretila ji je nevarnost, da jo vrže hišni gospodar iz stanovanja, ker ni plačevala redno stanarine. Na srečko je bila že popolnoma pozabila ter ni imela pojma o dobitku, ko se je pripeljal pred njihovo stanovanje uradnik banke, kjer je srečko kupila, ter ji sporočil veselo vest, da dobi 250.000 dinarjev. Vsa srečna je hitela deklica k materi in obe sta se jokali od sreče!

Zalostne posledice neumestne šale. Te dni so si dovolili v Kašavi na Madžarskem mladi prijatelji nekega privatnega uradnika neumestno šalo. Ta jim je namreč pripovedoval, da se mu je sanjalo, da je zadeli glavni dobiček razredne loterije. Z ozirom na to so naročili njegovi prijatelji iz Prage brzojavko, s katero se mu sporoča, da je res zadeli glavni dobiček. Mladi uradnik je od veselja kar norel. Takoj se je podal k stavbeniku ter se dogovoril z njim da mu sezida večnadstropno palačo. Vsako nadstropje bi naj imelo po več sto sob. Nato je naročil za vse te sobe drago pohištvo in potrebno opremo. Naročil si je tudi par avtomobilov. Njegovi prijatelji so uvideli, da so šli s svojo šalo predaleč, pa so mu hoteli stvar pojasniti. Mladi mož pa je nato zares zblaznel in so ga morali končno odvesti v umobolnico.

Zamenjan mrtvec. Te dni je prišlo na centralnem pokopališču na Dunaju do razburljivih prizorov, ki jih je povzročila zamenjava dveh mrtvakov. Ko so prišli »žalujoci ostali« postreščka Henrika Ott k pogrebu, so opazili na svoje neprijetno iznenadenje v krsti truplo neznanega jim možakarja. Polastila se jih je velika razburjenost. Pomirili so se šele, ko se je izkazalo, da gre za pomotno zamenjavo in so prinesli uslužbenici pravo truplo. Nato se je izvršil pogreb brez nadaljnjih zapletljivost.

Inženjerji vlomilec. Te dni sta udrila med izplačevanjem pokojnine v kolodvorsko blagajno v Landshutu na Bavarskem dva elegantno oblečena mlada gospoda. Vrgla sta blagajniku popra v oči ter izpraznila blagajno, v kateri se je nahajalo 5000 mark. Dasiravno sta hotela ustraševati ostale navzoče, od katerih je bila večina ženskega spola, z revolverji, sta bila prijeta. Na policijsko ugotovili, da sta čudna dečka brata inženjerja Moric in Eric Horn iz Regensburga. Ker sta bila na licu mesta aretirana, so seveda našli pri njima ves ukradeni denar.

Ples v aeroplanu. Te dni se je vršil prvi javni ples v aeroplanu, ki vrši zračni promet na progi London—Paris. Ples se je vršil v kajiti, ki ima prostora za 20 oseb, v trenutku, ko je plul aeroplan v višini 2000 m. Kljub divjemu plesu aeroplan ni izgubil ravnotežja.

Kaj pravijo preroki o letu 1927. Proti koncu vsakega leta se navadno po vsem svetu pojavijo razni preroki, ki z gotovostjo napovedujejo dogodke za prihodnje leto; če jim kdo verjame, je seveda drugo vprašanje. Zlasti po vojni se je razvada prerokovanja zelo razpasla in dasi so se povečini ta prerokovanja izkazala kot nezanesljiva, imajo ti preroki vendar veliko pristašev, ki prisegajo na resničnost njihovih prerokb. Največ takih prerokov so takozvani astrologi, ki skušajo iz zvezd določiti bodočnost. Astrologija je bila v začetku novega veka silno razširjena, pozneje pa so ljudje spoznali njeno lažljivost ter je za dokaj let bila skoro pozabljena. Moderni ljudje pa so se v svoji zaslepljenosti zopet pričeli baviti z njo. So pa zopet drugi preroki, ki se za svoja napovedovanja poslužujejo starih knjig, izkušenj itd. Tem bi še človek najbolj dal prav, ker tudi naši kmetje dobro vedo, da si v določnem razdobju rade sledijo podobne letine in iz te izkušnje so nastali tudi naši kmetjski pregovori o letini iz vremena. Precej to-

čen je v tem oziru takozvani stoletni koledar. Pa poglejmo, kaj napovedujejo preroki svetu v letu 1927: Prihodnje leto nam ne prinese nič dobrega. Prirodne katastrofe in nesreče si bodo sledile po vsem svetu ena za drugo ter bodo povzročile velikansko bedo in nesrečo. Viharji bodo opustošili cele dežele, požari bodo uničili mesta, nastopile bodo nevarne nalezljive bolezni in bljuvati bodo pričeli zopet novi ognjeniki. Leto 1927 bo še mnogo slabše, kakor je bilo letošnje leto 1926. Glede pokrajin, katere zadene nesreča, so si preroki večinoma edini. Francoski astrolog Andoux napoveduje strašen potres v Južni Ameriki, ki bo opustošil vsa večja mesta. Na stotisoče ljudi bo ob življenje in milijoni ob streho. Kmalu po potresu zadene nesreča Severno Ameriko in sicer silen vihar, kot je razdejal letos morskopolje Miami, samo da bo še strašnejši in obsežnejši. Evrovi se ne obeta po prerokovanju istega preroka nič boljšega. Strašne poplave bodo opustošile: Francijo, Anglijo in Nemčijo. Izbruhne bodo nevarne nalezljive bolezni ali epidemije. Nekaj starih, že davno ugaslih ognjenikov bo pričelo zopet delovati. — Ravno tako mrčno in žalostno je prerokovanje znane nemške prerokinje Jordanove v Berlinu. Napoveduje iste nesreče, kot njen francoski tovariš, zraven pa še veliko rudniško nesrečo v Nemčiji in propast Holandije. Pravi, da se bode Holandija pogreznila v morje. To usodo napovedujejo Holandiji že nekaj let, pa menda radi tega, ker v resnici leži tretjina države pod gladino morja, katerega so zajezili z ogromnimi nasipi, da ne zalije kopnega. — Zanimiva so politična prerokovanja. Rusiji prerokujejo nagli padec boljševizma in težke notranje boje. Upostavilo se bo zopet carstvo. Franciji napovedujejo samo ugodne stvari, pravno valute, napredek gospodarstva in trgovine. Pride do tesne zveze z Nemčijo. Nemčija bo doživela monarhističen prevrat, ki bo pa zadušena in bo ostala pri republiki. Predsednik Hindenburg bo večkrat v smrtni nevarnosti vsled atentatov. Anglija bo imela hude spore s svojimi kolonijami ter nevarne boje v Aziji. Sploh Angliji preti velika nevarnost in preroki so mnenja, da ne bo doživela srečne bodočnosti. Španija bo imela revolucijo ter postane republika. V Italiji bodo velike homatije, Mussolini bode ubit od atentatorjev in izbruhnila bo revolucija. Fašizem bo krvavo končal. Na našo Jugoslavijo so preroki pozabili. No, pa ni posebne nesreče, prerokujemo si svojo usodo lahko sami. Pašič in Radič bosta že skrbela, da ne bomo imeli premalo vlad, tiščal nas bo davčni vijak, gospodarsko bomo šli rakovo pot nazaj in če Bog da, bomo imeli kup volitev- da ne bo preveč dolgčas!

Pisma iz domačih krajev.

St. Ilj v Slov. goricah. Na redni občinski seji dne 30. novembra 1926 se je izvolilo enoglasno g. Franca Zebota, narodnega poslanca za njegove zasluge, katere si je stekel za našo občino, častnim občanom! Castitamo!

Cirkovce pri Pragarskem. Novo ustanovljeno gasilno društvo Mihovce—Dragona vas, pošta Cirkovce priredi bogato loterijo dne 19. marca v prid nove motorne brigadne. Loterija obsega 300 dobitkov, in sicer: Plemenska krava, nov šivalni stroj, novo žensko in moško kolo, 300 litrov dobrega vina, 1 seženj bukovih drv, 2 sežnja jelševih drv, blago za moško in žensko obleko, nov tovarniški plug št. 151(b). Vsi dobitki so vredni 25.000 Din.

Vurberg. Letos se je preselil od nas gospod učitelj Lešnik, kateri je bil vedno protivnik naše stranke. Ob času zadnjih občinskih volitev je ustanovil neko gospodarsko stranko. Ker je stranka vsled neresnic in obljub, ki jih je trosila, imela pri volitvah nekaj uspeha, je mislil gospod Lešnik, da bo Vurberg kmalu v demokratijskih rokah, a mož se je hudo opekel. Po hudi agitaciji pri volitvah v skupščino je odšel. Zdaj, koncem novembra smo zopet videli gospoda Lešnika tukaj. Prišel je po jabolčna drevesa, po korenine raznih sadežev in rož, katere je odpeljal. Zal nam je, da je na korenine ene rože pozabil! Rožica je sicer slaba, a gospod Lešnik jo je pri ljudeh vendar skrbno sadil in gojil. Ker je škodljiva, so jo po večini že sami izruvali. Po ostale vas pa vljudo vabimo, da pridete sami, ker ta rožica je vaša demokratska »Domovina«, katero ste tukaj tako pridno naročali in širili.

Gornja Radgona. V noči od nedelje na ponedeljek 29. novembra je zgorel škeđen poselnika Franca Toplak na Medeh. Prihiti sta požarni brambi iz nemške in Gornje Radgone in dosegle, da se ogenj ni razširil in uničil sosednjih poslopij. Toplak je gospodarsko silno slab, sedaj pa se ta nezgodal! — V soboto, dne 4. decembra sta se zgodili v našem trgu kar dve nesreči. Predpolne je padel z novo dograjene občinske stavbe delavec Janez Rajbar iz Polje in si salomil obe nogi. Prenešti so ga morali v radgonsko bolnico. Ponesrečenec je iz Prekmurja in se je komaj pred petimi meseci poročil. Popoldne pa je v Dibelčarjevi delavnici zlomil strojni jermen ključavničarskem pomočniku Francu Majcen levo roko. Majcen je član tukajšnjega Orla. Zelimo mu skrajnjega ozdravljenja. — 4. in 5. decembra je bil dan veselja za mladino tukajšnje osnovne šole. Učenci in učence so namreč nastopili v posojilnični dvorani kot pevci, deklamatorji in igralci. Ljubko je poslušati glasove nežne mladine in vesek gledati, kako ponosno in samozvestno nastopajo ti malčki na gledališkem odru. Uprizorili so letos tridejanskega »Povodnjega moža«. — Učiteljsvru smo hvaležni za ves trud, ki so ga imeli z njimi. Obkrat je nastopil tudi Miklavž in obdaroval mladino in odrasle. Cisti dobiček te prireditve se porabi vsako leto za nabavo knjig ubogim šolarjem. — Vsekako plemenit namen!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Zalostna novica, ki smo jo izvedeli v petek popoldne, se je hitro širila po fari. Zvonjenje je naznanjalo ljudem, da je nekdo umrl. Bog je poklical k sebi svojo zvesto služabnico Marjeto Jančevič iz Zagajci. Ze del časa je bolečala ter je morala pred več meseci iti drugam si iskat zdravja. Ni ga učkala, ker jo je Bog hotel že sedaj imeti pri sebi. Njeno truplo počiva na pokopališču župnije Devica Marija v Polju. Naj omenimo, da je srčno želela učkati tisti dan, ko bo njen sin, ki že peto leto študira bogoslovje na vseučilišču v Parizu, zapel novo sveto mašo. Vsemogočni naj potolaži vse njene sorodnike, ki bodo gotovo goreče molili za njo, njej pa naj Gospod večni mir in pokoj. — Ze sedaj poročamo, da priredi naš orlovski odsek na praznik sv. Stefana, 26. decembra-lepo, času primerno igro Garcia Moreno.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Kot krono vseh dosedanjih dramatičnih prireditev pripravila tukajšnje Bralno društvo za božične praznike za Pasijon največjo dramo, ki se je odigravala v Rimu za časa najhujšega preganjanja kristjanov pod cesarjem Nero- nom »Quo vadis?«. Igra je posneta po znanem istoimenskem romanu v 10 slikah. Pretresljivo so opisani v nji oni dogodki, ko cesar Nero iz grozovite besnosti napram kristjanom zažge mesto Rim, ter vso krivdo zvali na kristjane, katere da brez usmiljenja mučiti in trpiti na raznovrstne načine. Prelep je prizor srečanja Petra na boga in Rima s našim Gospodom, ko ga posvari na

križanje. — Da se omogoči vsakemu poset te igre, se bo predstavljala na Stefanovo dne 26. decembra 1926 in dne 2. januarja 1927 in po možnosti tudi še 6. januarja. Pridite torej vsi, ter se poslužite redke prilike.

Sv. Jurij ob Ščavnici. O priliki posvetitve Belec-ove hiše v Slapitincih so gostje zbrali za Dijaško kuhinjo 141 Din. Bog platil! Sodišnica v Prekmurju. Pri pranju je utonila 17 letna Marija Kerec v potoku Mokuš v Sodišnicah. Ker deklice ni bilo predolge časa domov, so jo šli starši iskat. Našli so jo mrtvo v potoku. Ugotovljeno je, da se je deklica pri pranju onesvestilo ter padlo v vodo.

Slovenjgradec. Strašna nesreča na Urški gori, o kateri smo že poročali, se je pred nekaj dnevi odkrila. Dne 13. junija t. l. je neznan kam izginil učenc meštanske šole v Slovenjgradcu Anton Pogorevčnik, ki je dan poprej šel kot nosač z oskrbnikom na goro Sv. Uršule, tam prenočil v turistovskem domu in se pod drugega jutra ob 8. uri skupno s 14 letnim Ivanom Lahovnik na pol ure od doma oddaljeno Smohornico, odkoder se ni več vrnil. Ko je čez kako uro došel Ivan Lahovnik sam nazaj v planinsko kočjo, je fant na stavljeno vno vprašanje, kje da je ostal njegov tovariš, odgovoril, da je Anton odšel že nazaj v Slovenjgradec. Ker se pa pogrešanec v Slovenjgradcu ni bil vrnil, je slovenjgraško orožništvo takoj preiskalo veliki del gorovja Urške gore; pri tem trudapolnem poslu so z hvalevredno poštvalnostjo sodelovali tudi nekateri naši meščani, a žal, vse brez uspeha. Sedaj po preteku pol leta, so pa pastirji posestnika Zdobca v Kotljah pri iskanju zgubljenih ovc našli že popolnoma razpadlo truplo ubogega Pogorevčnika pod stromo in deloma previsečo, približno 150 metrov visoko severno steno omenjene Smohornice. Ivan Lahovnik je še le sedaj izpovedal, da je Anton Pogorevčnik tistega jutra padel v prepad pred njegovimi očmi. Uganka je še, zakaj je fant toliko časa molčal o tej strašni nesreči. Ostanke nesrečnega Pogorevčnika so položili k večnemu počitku na pokopališču v Kotljah. Svetila mu večna luč, njegovim dobrim staršem pa naše globoko sožalje.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Prosветna oblast je odredila, sklicujoč se na neki stari avstrijski šolski zakon iz leta 1869 in neko predvno naredbo upravnega sodišča iz leta 1914, da se naša štirirazredna šola razširi v petrazrednico, ne da bi bili za to na razpolago premerni prostori, oziroma pripravljena in opremljena petna učna soba. Čujte! Ali smo še vedno zasluženi Avstrijci ali smo svobodni Jugoslovani? Nadalje se je naročilo krajnemu šolskemu svetu, da vstavi v proračun za leto 1927 znesek za stavebeni fond, približno eno tretjino vseh stroškov za zgradbo šolskega poslopja, ne da bi se bil vršil dosedaj kak komisijonelni ogled šole ter predložil vsolanim občinam načrt in proračun za izzidavo šolskega poslopja. Z ozirom na vremenske nesreče, deževje in polave, ki so zadele tudi našo ožjo domovino in uničile veliko letošnjih pridelkov ter upoštevajoč sedaj gospodarsko krizo, je krajni šolski svet presil, naj se opusti za l. 1927 nabiranje stavbenega fonda, ker so vsolane občine z davki, občinskimi in avtonomnimi dokladi, popravili cest, mostov, oskrbo ubožcev in drugim dajatvami tako preobložene, da ne zmorejo na noben način pod sedanjimi razmerami tako velikih finančnih žrtve; do skrajne meje izčrpane kmetje in davkoplačevalci pa še s to vsoto obremeniti. Ne upoštevajoč prošnji, ugovorov oziroma pritožb, je izdala prosветna oblast krajnemu šolskemu svetu ponovno strogo naročilo, da skliče nemudoma novo proračunsko sejo, pri kateri se mora za leto 1927 brezpogojno vnesti znesek za stavebeni fond in je za točno izvršitev tega odloka osebno odgovoren načelnik krajnega šolskega sveta. Pod vsestranskim pritiskom od zgoraj se je moral krajni šolski svet udati in se umakniti višji sili. Gospodje narodni poslanci! Pomagajte, sicer bomo popolnoma oskuljeni!

Špitalič pri Konjicah. (Razno.) Od 11. oktobra 1926 imamo pošto dnevno, prej samo trikrat na teden. Smo napredni, kaj? — Umrl je 27. novembra gospod Jernej Podkrajsek, p. d. Lepak v 84. letu; njegov stari oče je bil star celo 103 leta. Rajni je bil svojčas dvakrat župan, načelnik konkurenčnega odbora in 25 let načelnik krajnega šolskega sveta. Ostalim domačim naše sožalje, rajnemu pa naj sveti večna luč! — Bralno društvo ima nov zavor. Naslikan je na njem idilični Špitalič. Mojestvo je delo izvršil akad. slikar, prof. g. Rudolf Jakhel iz Ptuja. Fantje, dekleta, kdaj nastopite s kako lepo igro? — 5. novembra so orožniki odgnali v celjske zapore vklejence: Josipa Grašič, Jakoba Hribernik in Antona Panič, glavnega Radičevega zaupnika. V koliko so poleg že zaprtega Maheneta skrivni Sevrovega umora, bo dogonila sodna obravnava, katere izida vse nestrpno pričakuje.

Polzela. Letošnja jesen ni bila pri nas ravno mila starim ljudem. Zadnji čas so umrli: Urša Sattler, M. Dolinar in P. Beloglavc, vsi stari nad 80 let in Janez Kalšek ter Tomaž Rajšek, stari nad 75 let. Kljub temu imamo še vedno par osemdesetletnikov in večje število sedemdesetletnikov. Pač znamenje zdravega zraka, kateri je še zastoj. Spomenik v svetovni vojni padlih tudi nameravamo postaviti. Precejšnja vsota je že skupaj, vendar še vedno precej manjka. Ljudje se spominjajo ob raznih veseljih in žalostnih prilikah tega namena. Na gostiji Antona Hajnek in Marije roj. Simič se je nabralo v ta namen 170 Din. Pač hvalevredno in posnemajna vredno.

Pišec. Nenadomestna izguba je zadela našo župnijo. V petek, 3. t. m. je mirno v Gospodu zaspal odlični mož, obče spoštovani g. Franc Podvinski starejši, potem ko je bil v sredo poprej s spodbudno pobožnostjo sprejel svete zakramente za umirajočega. Kot skrben hišni gospodar, od božje previdnosti že leta 1912 z zlatoporočnim vsemcem odlikovani družinski oče, svojčas nad 20 let vreden in poštvalen župan, soustanovitelj kmetijske hranilnice in posojilnice v Pišecah, dolgo vrsto let cerkveni ključar in tudi sicer izredni dobrotnik župnijske cerkve, v svoji dolgotrajni bolezni pa neomahljiv v živi veri, trdnem upanju in neugasljivi ljubezni je v 87. letu starosti vzgledno sklenil svoje vsakovrstnih dobrih del bogato življenje in odšel v večnost po zasluženem plačilo. Ni ga več med nami, vendar vsi blagohoteči mu ostanejo zvesti. So ga ljubili, ga ljubijo in ga bodo ljubili ter mu skazovali dolžno hvaležnost s pobožnimi molitvami, dokler se srečno zopet snidemo in z njim večno združeni Bogu hvala zapojemo iz srca celega, ljubezni božje polnega. Slovesen sprevod drugo adventno nedeljo popoldne je vodil od hiše žalosti njegov najstarejši sin, mnogočastiti gospod Anton Podvinski, kn. šk. duh. svetovalec, dekan in župnik v Zavrču, spremljan od štirih duhovnih sobratov. Kljub sneženemu meteu je nepozabnega pokojnika spremljala številno zastopana župnija v župnijsko cerkev k slovesni sveti maši, po kratkem cerkvenem nagovoru s prižnice pa do odprtega groba, kjer mu je govoril v slovo član načelstva pišecke hranilnice in posojilnice ter mu poklonil krasen venec. Drugi venec je položil sedanji cerkveni ključar g. Mihael Kostec. V sprevodu so nastopili: Orel in prosvetno društvo, Marijina družba in cerkveni pevski zbor, ki mu je zapel ganljivo poslovinno pesem. Dal Bog, da bi njegov kremenit značaj našel še mnogo vrlih posnemovalcev v družinah in v javnem življenju, za vse blago in dobro vnetih, za slabo pa nedostopnih, kakor je vselej in povsod bil naš predragi oče Podvinski.

Sv. Rupert nad Laškem. Dne 13. decembra je v Velikibrezal umrl Franc Mraz, nekdanj premožen in ugleden kmet, večletni župan in cerkveni ključar; po nesreči pa je vse zgubil. Mnogo let se je preživljal kot hlapec, umrl je kot berač. Naj v miru počiva. V nedeljo, dne 28. novembra pa je umrla Neža Vrbovšek, p. d. Orešnova v Velečah, vrta krščanska mati, žena in gospodinja. Kdor jo je poznal, jo je spoštoval. Počiva v miru, blaga duša! — Na Katarinino je bil za sv. Ruperta napovedan župnijski tečaj Prosvetne zveze Laške. Vselej neugodnega vremena pa govornika